

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 23 listopada 2015 r. – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), następca prawny Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Sprawa C-620/15)

(2016/C 048/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: A-Rosa Flussschiff GmbH

Druga strona postępowania: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), następca prawny Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Pytanie prejudycjalne

Czy zaświadczenie E 101 wydane zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 12a pkt 1a rozporządzenia (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ przez instytucję wyznaczoną przez władze państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo w dziedzinie zabezpieczenia społecznego nadal ma zastosowanie do sytuacji pracownika najemnego, ma skutek wiążący, po pierwsze, dla instytucji i organów państwa przyjmującego, a po drugie, dla sądów tego państwa członkowskiego w przypadku stwierdzenia, że warunki wykonywania pracy przez pracownika najemnego w sposób oczywisty nie są objęte przedmiotowym zakresem zastosowania odstępstw ustanowionych w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1408/71⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 74, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 23 listopada 2015 r. – W i in./Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

(Sprawa C-621/15)

(2016/C 048/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W i in.

Strona pozwana: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe⁽¹⁾ sprzeciwia się, w zakresie odpowiedzialności laboratoriów farmaceutycznych za produkowanie przez nie szczepionki, środkowi dowodowemu polegającemu na tym, że sąd orzekający co do istoty, może, wykonując swe niezależne uprawnienia ocenne, uznać, iż powołane przez powoda okoliczności faktyczne stanowią poważne, precyzyjne i spójne domniemania mogące być dowodem wady szczepionki i istnienia związku przyczynowego między tą szczepionką a chorobą, bez względu na stwierdzenie, że badania medyczne nie wykazują związku między szczepieniem a wystąpieniem choroby?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 4 ww. dyrektywy 85/374 sprzeciwia się systemowi domniemań, zgodnie z którym istnienie związku przyczynowego między wadą przypisaną szczepionce a szkodą poniesioną przez osobę poszkodowaną będzie zawsze uważane za wykazane, jeżeli zostaną spełnione określone przesłanki związku przyczynowego?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 4 ww. dyrektywy 85/374 należy interpretować w ten sposób, że ciążący na osobie poszkodowanej obowiązek przedstawienia dowodu na istnienie związku przyczynowego między przypisaną szczepionce wadą a poniesioną przez nią szkodą, może zostać uznany za spełniony jedynie wówczas, gdy związek ten został wykazany naukowo?

⁽¹⁾ Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 23 listopada 2015 r. – UAB Litdana/Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-624/15)

(2016/C 048/26)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB Litdana

Strona pozwana: Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na mocy art. 314 lit. a) i art. 226 pkt 11 dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ oraz art. 314 lit. d) i art. 226 pkt 14 tej dyrektywy dopuszczalne są oparte na tych przepisach uregulowania krajowe lub praktyka krajowa, które uniemożliwiają podatnikowi stosowanie w odniesieniu do VAT procedury marży, ponieważ z przeprowadzonej przez organy podatkowe kontroli podatkowej wynika, że faktury VAT za dostarczone towary zawierały nieprawidłowe informacje lub dane dotyczące zastosowania w odniesieniu do VAT procedury marży lub zwolnienia z VAT, o czym podatnik nie wiedział i nie mógł wiedzieć?